

sidst drøftede Hastighedsbestemmelserne, gennemførte Vejforbedringer i Forbindelse med Fremskridt indenfor Vognfabrikationen i og for sig gør en Forøgelse af Hastigheden forsvarlig for de kørende selv; men disse Fremskridt ophæver efter vor Opfattelse ikke Faren for de øvrige vejfarende (andre Køretøjer, Fodgængere og Cyklister) ved den stærkt forøgede Hastighed. Og hertil kommer saa, at Faren ved den forøgede Hastighed yderligere skærpes derved, at den samlede Trafik, navnlig af Motorkøretøjer, paa vore Landeveje i de senere Aar er blevet forøget meget betydeligt, idet alene Antallet af Automobiles her i Landet er steget fra ca. 75 000 i 1927 til 120 000 i 1931, hvilket Forhold yderligere vanskeliggør Færdselen paa vore til den nuværende Trafik lovlig smalle Landeveje. Mindretallet maa derfor holde for, at det vil være rigtigt, saaledes som ogsaa af Justitsministeren oprindeligt foreslaaet, at forblive ved de i Lov af 1. Juni 1927 om Motorkøretøjer fastsatte Maksimalhastigheder.

Hvad Spørgsmaalet om Overholdelsen af de fastsatte Maksimalhastighedsbestemmelser angaar, noterer Mindretallet med Beklagelse, at disse — som af Flertallet fremhævet — hver Dag overtrædes saapas op til de af Flertallet i Forslag bragte Satser; men Mindretallet tror ikke, der vil ske nogen Ændring heri, selv om Hastighedsgrænsen forhøjes, og Resultatet heraf vil da kunne blive, at Kørehastigheden kommer til at ligge saa meget over de nye Hastighedsgrænser som nu over de bestaaende. Det er nemlig Mindretallets Opfattelse, at Politimynderhederne ude i Landet med det nuværende Antal Færdselsbetjente vil være ganske ude af Stand til at overvaage Overholdelsen af de foreslaaede Hastighedsbestemmelser, og Krav om Overholdelse maa derfor medføre en betydelig Udvidelse af Færdselspolitiet saaledes som ogsaa antydtes af Justitsministeren i Udvalget. Mindretallet maa saavel af denne Grund som navnlig af Hensyn til de øvrige vejfarendes Sikkerhed fraraade Flertallets Forslag.

Et femte Mindretal (F. K. Madsen og Rager) kan ikke gaa med til vedblivende i Loven at fastsætte Hastighedsgrænser, som det er almindelig bekendt ikke overholdes, og hvis Overholdelse heller ikke i Fremtiden vil kunne overvaages. Mindretallet maa mene, at der opnaas mere betryggende Forhold, naar Ansvar for den til enhver Tid anvendte Hastighed lægges over paa Føreren, jfr. Ændringsforslag Nr. 12.

Erfaringerne fra de efterhaanden mange Lande, som har forladt Hastighedsbegrænsningen, kan kun bestyrke Mindretallet i dets Opfattelse, men Mindretallet forbeholder sig i øvrigt at begrunde sin Stilling nærmere i Salen.

Et sjette Mindretal (Knud Hansen) har stillet Ændringsforslaget under Nr. 11 for ved Vedtagelsen af dette at skabe en Sikkerhed for, at de i Loven fastsatte Maksimalhastigheder ikke væsentligt overskrides.

Saafernt dette Ændringsforslag vedtages, kan Forslagsstilleren stemme for den under Nr. 13 foreslaaede Forøgelse af Maksimalhastighedsbestemmelserne.

Ændringsforslag.

ad I.

Ændringsforslag

til

Forslag til Færdselslov.

Til § 3.

Af et Flertal (Udvalget undtagen Fibiger og Ulrich), tiltraadt af Justitsministeren:

1) I Stk. 2 affattes 1ste Punktum saaledes: „2. Der maa ikke anbringes fritstaaende Reklametavler indenfor en Af-